

Sygn. akt II K 669/14

2 Ds 321/14

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Maksoń-Prach

Protokolant: sekr.sądowy Grażyna Jendrecka

w obecności Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu: 11/12/2014r.

sprawy:

G. P.

s. T. i W.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2014 roku na ul. (...) II w miejscowości N. znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,82 mg/l) prowadził samochód osobowy marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, oraz w czasie obowiązywania orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sygn. akt VI K – 1410/10 obowiązującego przez okres 2 lata od 26 kwietnia 2014 r. do 26 kwietnia 2016 r.

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. uznaje oskarżonego G. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie tego przepisu skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 3 (trzy) lata;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 kk oraz art. 43 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres wynoszący 3 (trzy) lata oraz zobowiązuje go do zwrotu posiadanego prawa jazdy do właściwego miejscowo starostwa powiatowego w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia;
5. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 sierpnia 2014 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

6. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

7. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych i obciąża go opłatą w kwocie 280,- (dwieście osiemdziesiąt);

Sędzia:

(wyrok niniejszy wyrokiem SO Gliwice V Wydział Karny - Ośrodek (...) z dn. 01.06.2015r sygn V.2 Ka 133/15)

Sygn. akt II K 669/14

UZASADNIENIE

W dniu 12 sierpnia 2014 roku w godzinach wieczornych, oskarżony G. P. był w barze piwnym mieszczącym się na jednym z osiedli w K.. Oskarżony oraz jego znajomi pili wódkę. G. P. wypił wtedy około 0,5 litra wódki. W nocy około godziny 2.00 oskarżony zgodził się aby zabrać swoich znajomych i pojechać swoim samochodem do R.. G. P. jechał samochodem marki V. (...) o nr rej (...). Około godziny 2.10, dnia 13.08.2014r, w miejscowości N., oskarżony przejechał przez przejazd kolejowy zanim szlabany zostały podniesione do końcowej pozycji.

Po przejechaniu przez przejazd kolejowy, oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Wydziału (...) w R..

Funkcjonariusze Policji poddali oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w organizmie za pomocą urządzenia elektronicznego typu A. I.. Wyniki badań wykazały, że oskarżony G. P. był w stanie nietrzeźwości, tj. I - badanie wykonane o godz. 2.10 wykazało 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania przeprowadzono w Komisariacie Policji w K. na urządzeniu Alkometr A 2.0. Wówczas I – badanie przeprowadzone o godz. 3.16 wykazało 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II – badanie przeprowadzone o godz. 3.18 wykazało 0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Po sprawdzeniu w ewidencji kierowców, ustalono, iż wobec G. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 11.01.2011r sygn. akt VI K 1410/10 skazano za czyn z art. 178 §1 kk oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązujący przez okres 2 lat od 26 kwietnia 2014 r. do 26 kwietnia 2016 r.

W związku z powyższym zatrzymano oskarżonego i poinformowano go o skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego (k. 9 - 10), zeznań świadka M. K. (k. 11), protokołów użycia alcosensora i alkometru (k. 2, 3), notatki urzędowej (k. 1), odpisu wyroku o sygn VI K 1410/10 (k. 29);

Oskarżony G. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i potwierdził ustalenia stanu faktycznego. Oskarżony nie zakwestionował swojego sprawstwa ani winy.

Oskarżony nie stawiał się na rozprawie, dlatego sprawę rozpoznano w trybie art. 479 §1 kpk i wydano wyrok zaoczny.

Oskarżony był już karany sędownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 9 - 10), karty karnej (k. 18 - 19), odpisu wyroku o sygn VI K 1410/10 (k. 29).

Sąd zważył co następuje:

Kompleksowa analiza materiału dowodowego pozwala na uznanie oskarżonego G. P. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a §4 kk. Do takiego wniosku skłoniły Sąd osobowe źródła dowodowe oraz odpowiednie

dowody z dokumentów. Oskarżony nie zakwestionował swojego sprawstwa ani winy. Potwierdza to fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Protokół użycia alcosensora potwierdza stan nietrzeźwości oskarżonego. Rzetelność wykonania badań oraz ich wyniki nie budzi żadnych wątpliwości. Zresztą żadna ze stron tego nie kwestionowała.

Przepis art. 178a §4 kk to nowy typ kwalifikowany, poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a §1 kk, niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany, czy była to kara bezwzględna, a jeśli tak - jaką część kary skazany odbył. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, iż sprawca czynu z art. 178a §4 kk będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem przewidzianym przez ustawodawcę jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej.

W świetle poczynionych ustaleń Sąd uznał oskarżonego G. P. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a §4 kk. Oskarżony w dniu 13 sierpnia 2014 roku na ul. (...) II w miejscowości N. znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,82 mg/l) prowadził samochód osobowy marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, oraz w czasie obowiązywania orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sygn. akt VI K – 1410/10 obowiązującego przez okres 2 lata od 26 kwietnia 2014 r. do 26 kwietnia 2016 r.

Sąd na podstawie art. 178a §4 kk skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 §1 i 2 kk oraz art. 70 §1 pkt 1 kk Sąd warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary z art. 53 kk. Oskarżony naruszył porządek prawny w sferze bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Kierowanie pojazdem mechanicznym wymaga od kierowcy pełnej zdolności do spostrzegania, reagowania na zdarzenia na drodze, oraz stabilnego i pewnego zachowania. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że stan nietrzeźwości zmniejsza sprawność psychofizyczną kierowcy, czego najczęstszą konsekwencją jest brak opanowania pojazdu i stworzenie niebezpieczeństwa na drodze.

Oskarżony dopuścił się przestępstwa z winy umyślnej. Wiedział, że spożywał alkohol oraz zdawał sobie sprawę, że wobec niego orzeczono sądownie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wiedząc, że po spożyciu takiej ilości, która uniemożliwiała mu prowadzenie pojazdu mechanicznego oraz pomimo faktu, że był już prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości – świadomie kierował samochodem i był uczestnikiem ruchu drogowego.

Jednakże Sąd uznał, że w stosunku do oskarżonego G. P. możliwe jest zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary. Oskarżony szczerze przyznał się do winy, był uczestnikiem ruchu drogowego w godzinach nocnych, a więc nie stwarzał takiego stopnia zagrożenia w porównaniu do ewentualnego popełnienia takiego czynu w dzień. Ponadto czyn z art. 178a §1 kk, za który został skazany wyrokiem o sygn VI K 1410/10, został popełniony ponad 4 lata temu, a stan nietrzeźwości, który potwierdziły badania na urządzeniach pomiarowych nie był wysoki i miał tendencje spadkową.

Orzeczony trzyletni okres próby będzie wystarczający dla zweryfikowania postawionej pozytywnej prognozy, że pomimo niewykonania orzeczonej kary oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa. W ocenie Sądu tak ukształtowana kara będzie oddziaływać wychowawczo i zapobiegawczo wobec oskarżonego, ponadto spełni swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 71 §1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki w kwocie 20 złotych. Przy wymiarze kary grzywny Sąd wziął pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego oraz jego możliwości zarobkowe.

Sąd na podstawie art. 42 §2 kk orzekł obligatoryjnie tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Uzasadniona jest bowiem eliminacja oskarżonego z uczestniczenia w ruchu lądowym jako kierowcy pojazdów mechanicznych, ponieważ swoim zachowaniem – przestępstwem spowodował realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. W ocenie Sądu czas trwania tego środka karnego jest adekwatny do indywidualnych okoliczności leżących po stronie oskarżonego i zapewni osiągnięcie celów w zakresie prewencji indywidualnej.

W ocenie Sądu orzeczona kara i środek karny wobec oskarżonego spowodują, że będzie on przestrzegał porządku prawnego, a po opuszczeniu zakładu karnego będzie trzeźwym uczestnikiem ruchu i w przyszłości nie popełni podobnego przestępstwa. Kara ta będzie także miała wpływ na kształtowanie świadomości w społeczeństwie i ugruntuje przeświadczenie, że każdy sprawca tego typu czynu, musi się liczyć z nieuchronną odpowiedzialnością za tego typu czyny.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 sierpnia 2014 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

Na podstawie art. 49 §2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70 złotych i obciążył go opłatą w kwocie 280 zł. Sąd uznał, że pokrycie przez oskarżonego kosztów sądowych nie będzie stanowiło dla niego znaczącego obciążenia i uciążliwości, a jego sytuacja materialna i odpowiednie dochody pozwalają w pełni je zaspokoić.

Sędzia: